

get første Gang kom under Behandling i den roeskildske Stænderforsamling, og det har været saaledes indtil denne Tid, skjøndt de kirkelige Forhold vare under stærk Omtale baade i Mund og med Pen, da har den kjøbenhavnske Geistlighed ikke gjort Noget for at henvende sig til Regjeringen, eller ad Lovgivningsveien; men, saasnart Forslaget om kirkelig Frihed var kommet ind og havde, hvad den kjøbenhavnske Geistlighed ikke havde drømt om, fundet en saadan Deeltagelse i de roeskildske Stænder, at der var, og det næsten med Enstemmighed, bleven nedsat en Comité for at tage Sagen under Overveielse, da vaagne de geistlige Herrer, og med den selsamme Stiftsprovst i Epibsen, som de nu have, henvendte de sig til Stænderforsamlingen i Roeskilde med Bøn og Begjæring om, at man dog vilde afholde sig fra at røre ved saadanne Sager, indtil Geistligheden kunde blive hørt. Nu er der gaaet mange Aar siden 1838, men de geistlige Herrer have endnu ikke rørt sig, førend de vaagne op for at forsøge, om de ikke kunne forhindre det paany. Der- som altsaa Folket vil tænke paa at komme til en kirkelig Frihed, da vil jeg rigtignok til- raade, at vi slet ikke opsætte Behandlingen af saadanne Sager, for at vente paa dem, og at vi ikke lade os affrække ved de Forhandlin- ger, som her ere indledede, ved nu paa nogen Maade at give vort Bisald til dette Skridt, som vilde drage den nødvendige Følge med sig, at man vil sige paa ethvert Stadium af Sa- gen, efterfom den rykker videre frem: lad det beroe, thi nu er Thinget jo gaaet ind paa, at der virkelig skal gjøres Noget ved denne Sag, at Folketirkens Stilling skal ordnes ved Lov, lad den Sag først blive ordnet, saa kunne vi siden efter tage Frihedens Sag under Over- veielse. Saaledes vilde de møde os, dersom vi paa nogen Maade give vort Bisald dertil, og, saasnart som Geistligheden har naaet det, saa

skal den, saavidt jeg kjender den, lægge sig ganske rolig hen at sove igjen, indtil Folket vækker den. Og dersom vi ikke ville see hen til alene hvad der har rørt sig her blandt os, men see hen til, hvorledes det er gaaet til alle Tider, saa vide vi meget godt, at, dengang Luther fremstod, for omtrent 300 Aar siden, og kunde tale lyslevende om hvad Brøst og Bræk, der var i den kristelige Kirke paa hans Tid, dengang Geistligheden ikke kunde staae ham imod paa anden Maade, saa indrømmede de jo meget vist, at Kirkens Forhold skulde ordnes, men det var Noget, som de hverken kunde overlade til ham eller Løgfolk; men det var Noget, som Paven og Geistligheden paa et ordentligt Concilium skulde overveie, og saa vilde de re- formere Kirken saaledes, at den skulde udgaae af Smeltediglen som det reneste Søl, og saa begyndte de rigtignok ogsaa at holde Kirkemøder, men det er nu 300 Aar siden, og den romersk- katolske Geistlighed er den Dag idag endnu ikke bleven reformeret, og Kirkens Forhold ere ikke blevne bedre. Dersom vi altsaa vilde see hen til Alt, hvad der ligger foran os, saa mes- ner jeg vel, at vi bør vogte os for under nær- værende Forhold at give noget Bisald til at opsætte hvad vi allerede have under Behand- ling, for at Geistligheden først kunde blive hørt.

Rettelse.

Nr. 157, Sp. 2443, L. 23 og 24 fr. o.: »neppe selv have vel overtænkt hvad de have gjort« læs: »neppe selv endnu ikke nok have over- tænkt Sagen, inden de gjorde denne aldeles foreløbige Indstilling«.